

תקנות הטיס (סוגי תקריות חמורות), תשע"ד–2014(*)

בתוקף סמכותי לפי סעיף 129(4) לחוק הטיס, תשע"א–2011 (להלן – החוק), לפי הצעת רשות התעופה האזרחית לפי סעיף 168(ב) לחוק, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה, "תאונת טיס", "תקרית חמורה" ו"תקרית טיס" – כהגדרתן בסעיף 103 לחוק. הגדרות

2. (א) תקרית טיס המפורטת להלן היא תקרית חמורה: סוגי תקריות חמורות

(1) אירוע של כמעט התנגשות שבו ננקט תמרון למניעת ההתנגשות או מצב לא בטוח, או אירוע שבו היה רצוי לנקוט תמרון מניעה כאמור;

(2) התנגשות שאינה מסווגת כתאונת טיס;

(3) טיסה מבוקרת אל תוך הקרקע (CFIT) שבקושי נמנעה ובכלל זה אם חייבה תמרון היחלצות;

(4) המראה ממסלול סגור, מסלול לא פנוי, מסלול שלא הוקצה להמראה או, למעט הליקופטר שהורשה לכך, מסלול הסעה, או הפסקת המראה ממסלול כאמור;

(5) נחיתה או ניסיון נחיתה על מסלול סגור, מסלול לא פנוי, מסלול שלא הוקצה לנחיתה או, למעט הליקופטר שהורשה לכך, מסלול הסעה;

(6) פער משמעותי בין ביצועי כלי הטיס בעת ההמראה או הטיפוס הראשוני, לבין הביצועים הצפויים שלו לפי תכנון הטיסה;

(7) אש או עשן בתא הטייס, בתא הנוסעים או בתא המטען, או אש במנוע, אף אם אש כאמור כובתה באמצעי כיבוי אש;

(8) אירוע שבו איש צוות אוויר עשה שימוש חירום בחמצן;

(המשך בעמ' 1/542)

(*) פורסמו ק"ת תשע"ד מס' 7351 מיום 9.3.2014 עמ' 922.

(9) כשל מבני בכלי הטיס או התפרקויות מנוע, ובכלל זה כשל טורבינה שגרם לפריצת מעטה המנוע, שאינו מסווג כתאונת טיס;

(10) כשלים מרובים של אחת או יותר ממערכות כלי הטיס שהשפיעו באופן חמור על הפעלת כלי הטיס;

(11) אבדן יכולת תפקוד של איש צוות אוויר בזמן טיסה;

(12) כמות דלק, מצב של חלוקת דלק או שימוש בדלק מזוהם, המצריכים הכרזה של מצב חירום בידי הטייס, כדוגמת חוסר דלק, אבדן דלק או חוסר יכולת לנצל את כל כמות הדלק הזמינה הנמצאת בכלי הטיס;

(13) חדירה למסלול המסווגת בחומרה A לפי הוראות ספר העזר למניעת חדירה למסלול של הארגון - (Doc. 9870 - manual on the prevention of runway incursion);

(14) סטייה מחוץ לגבולות מסלול בהמראה או בנחיתה, ובכלל זה נגיעה בקרקע לפני המסלול בעת הנחיתה (under-shooting), ריצה מעבר לסוף המסלול (overrunning) או סטייה אל מעבר לשולי המסלול;

(15) כשל של מערכת, תופעות מזג אוויר, תפעול כלי הטיס מעבר למגבלות מעטפת הטיסה או אירוע אחר שגרמו או היו עלולים לגרום לקשיים בניהוג כלי הטיס או בשליטה בו;

(16) כשל של יותר ממערכת אחת במערכת בעלת יתירות החיונית להנחיה ולניווט כלי הטיס;

(17) שחרור לא מתוכנן, או שחרור מתוכנן כאמצעי חירום, של מטען תלוי או של כל מטען אחר שנישא מחוץ לכלי הטיס.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) –

(1) קרתה תקרית טיס בנסיבות שבהן כמעט התרחשה תאונת טיס והיא אינה נכללת בתקנת משנה (א), אין באי-הכללתה בתקנת משנה (א) כדי לגרוע מסיווגה בגדר תקרית חמורה לפי סעיף 103 לחוק;

(2) קרתה תקרית טיס כאמור בתקנת משנה (א), שלא
בנסיבות שבהן כמעט התרחשה תאונת טיס, היא אינה בגדר
תקרית חמורה.

3. תקנות אלה אינן חלות על תקרית טיס שאירעה בפרק הזמן האמור
בפסקה (2) להגדרה "זמן הפעלה ותחזוקה" בסעיף 103 לחוק.

סייג לתחולה

י"ח באדר א' תשע"ד (18 בפברואר 2014)
ישראל כ"ץ
שר התחבורה
והבטיחות בדרכים